

Zamordowanie prezesa rady ministrów Japonii

Bombowe zamachy w Tokio.

TOKJO, 16.5. W ub. niedzielę o godz. 5 popołudniu dokonano zamachu rewolwerowego na premiera Inukai. Zamachu dokonała grupa młodych ludzi ubranych w mundury marynarki wojskowej. Po wtargnięciu do rezydencji premiera, ludzie ci dali do niego dwa strzały z rewolweru, trafiając w głowę. Prawie jednocześnie w mieście rzucono sześć bomb na różne gmachy, m. in. na Bank Japoński, urząd

policji i dom kanclerza Makino. Śiedem osób jest ciężko rannych, między innymi 5 policjantów.

Po zamachu, na ulicach rozdawano ulotki, podpisane przez „Związek młodych oficerów marynarki wojsko-

wej“, krytykując ostro władzę marynarki wojskowej, stanowisko dyplomacji kraju i sprawy gospodarcze.

PREMIER JAPONSKI INUKAY, NA KTÓREGO DOKONANO ZAMACHU REWOLWEROWEGO ZMARŁ Z POWODU ODNIESIENIA RAN.

W niedzielę przed północą 18 osób, które dokonały zamachu na premiera Inukai, i wśród których jest 5 podporuczników marynarki oraz 15 uczniów szkoły wojskowej, stały się w władz do ich dyspozycji w charakterze więźniów.

Dla zapobieżenia wszelkim ewentualnościom cała rezerwa policyjna została zmobilizowana.

Minister Finansów, Takahashi, będzie pełnił zastępczo funkcje premiera wobec śmierci premiera Inukai.

Zamknięcie SEJMU ŚLĄSKIEGO.

Postanowieniem p. Prezydenta Rzeczypospolitej został Sejm śląski r. b. zamknięty na czas nieokreślony.

Organ samorządowy „Polska Zachodnia“ zapowiada równocześnie, że w najbliższym czasie nastąpi gruntowna reorganizacja Sejmu śląskiego zgodnie z interesami polityki polskiej na krębach zachodnich.

Zamknięcie Sejmu śląskiego uważane jest jako epilog konfliktu między marszałkiem Sejmu a grupą posłów prorządowych.

Jak wiadomo, marszałek Wolny na czas swego urlopu wyznaczył na swego zastępcę jednego z posłów z grupy sen. Korfanteo. Skutkiem tego posłowie z partii prorządowej wycofali się z prezydium Sejmu, zapowiadając równocześnie, iż Sejm śląski już niedługo będzie musiał zakończyć swą działalność.

Skazanie sprawców napadu na lokal P.P.S. w Częstochowie.

W budzącym ogromne zainteresowanie procesie częstochowskim o zdemolowanie lokalu P.P.S. przez tłum podczas wyborów sąd zbadał kolejno 60 świadków. Świadczyli zeznania, iż widzieli oskarżonych Gładysza, Kalużę i Gajdę, stojących przed lokalem podczas demolowania.

W piątek o godz. 11 rano sąd odczytał wyrok, który uczynił w całym mieście wielkie wrażenie.

Na mocy wyroku skazani zostali: Jan Poredo, Stanisław Szukaski (z art. 122, cz. II i 53 k. k.), na 1 rok więzienia, zastępującego dom poprawy, z utratą praw; Tomasz Gładysz na 9

miesięcy więzienia (z art. 122 cz. I); Antoni Kozłowski, Stefan Wojnar-Byczyński (komisarz Kasy chorych w Je drzejowie, kandydat na posła B.B.); Władysław Gajda — na 6 miesięcy; Walenty Kaluża — na 3 miesiące.

Powództwo cywilne, w wysokości 5.700 zł. (na pokrycie wyrządzonych przez napad szkód) i okszta sądowe zostały w całości zasądzone.

Skazanych zobowiązano również do zwrotu pamiątkowych sztandarów z roku 1905.

Na wyrok oczekiwały tłumy robotników.

Krwawe zaburzenia w Bombaju 24 zabitych i 400 rannych.

BOMBAY, 16.5. — Po kilkunastu godzinach spokoju doszło do nowych starć między Hindusami a Arabami. Sytuacja w mieście jest bardzo poważna. Władze wojskowe angielskie posłały oddziały wojskowe na pomoc władzom policyjnym, które nie były w stanie usunąć zamieszek. Całe miasto obstawione jest patrolami wojska i policji. Jest kilku zabitych wśród

Hindusów i około 60 rannych z obu stron.

LONDYN, 16.5. — Według doniesień z Bombaju w ciągu wieczora nadeszły zawiązane posiłki wojskowe. W sześciu dzielnicach miasta policja zmuszona była do użycia broni celem rozproszenia tłumu. Liczba ofiar wynosi od niedzieli 24 zabitych i około 400 rannych.

Walka Z „KULTEM NAGOŚCI“.

Londyn 16.5. Z Obitawy donoszą, że rząd kanadyjski chwycił się drażliwych środków, celem zwalczania coraz więcej rozpowszechniającego się kultu nagości. Więzienie w Nelson i w Grand Forks są przepełnione przez aresztowanych za uprawnianie policyjnie niedozwolonego kultu nagości. W Grand Forks musiano zbudować osobne namioty celem pomieszczenia aresztowanych, gdyż tamtejsze więzienie są już przepełnione. Cały szereg osób musiał być uwięziony w miejscowej kregielni. W więzieniu w Nelson uwięzieni zwolennicy kultu nagości przystąpili do strajku głodowego na znak protestu przeciwko rozłączeniu ich z rodzinami. W ostatnich dniach władze policyjne aresztowały 500 mężczyzn i kobiet za udział w „defiladach nagości“. Należą oni przeważnie do rosyjskiego stowarzyszenia „synów wolności“. Sądy wydają bardzo ostre wyroki. Ostatnie sądy skazały 250 osobników w tem 52 kobiety, którzy kapali się bez kostiumów, na kary więzienia po 5 lat. Ponadto władze postanowiły wydać kilku skazanych po odsiedzeniu kary z granic państwa.

POŚCIG ZA MORDERCAMI DZIECKA LINDBERGA.

NOWY JORK, 16.5. — Zeznania, złożone przez przemysłowca Curtisa z Norfolku (Wirginia) rzuciły zupełnie nowe światło na śledztwo w sprawie porwania dziecka Lindbergha.

Curtis zeznał, że bandyci pertraktowali z nim stale na pokładzie szkunera motorowego „Gloucester“, posiadającego silnik Diesla o mocy 275 koni parowych. Szkuner ten krążył zazwyczaj na wysokości Cap May.

Częste wyjazdy Lindbergha na jachtie tłumaczy się również chęcią nawiązania kontaktu z bandytami.

Wprzeczając zeznaniom zwołanym w lesie pod Hoppeville, Curtis znajdował się również na pokładzie „Gloucesteru“. Bandyci zachowali się, jakdyby nie wiedzieli o śmierci dziecka. Wy-maganie ich wzrastało z tygodnia na tydzień. Ostatnio naprzykład zażądali 200.000 dolarów. Curtis opuścił pokład „Gloucesteru“, a kiedy przybył do Nowego Jorku dowiedział się z dzienników o znalezieniu zwłok dziecka.

Wyjaśnienia Curtisa sprawiły, że policja amerykańska natychmiast przystąpiła do pościgu za bandytami. Z portu nowojorskiego wyruszyło na Atlantyk 20 parowców, w tej liczbie 4 policyjne i 16 prywatnych. Wszystkie zaopatrzone w karabiny maszynowe oraz w szybkostrzelne armatki.

Parowce przetrząsały obecnie wschodnie wybrzeża Stanów Zjednoczonych i Kanady. Jednocześnie wszystkie rozgłośnie alarmują kapitanaty portów. W razie pojawienia się szkunera „Gloucester“ — bandytów schwytano,

Nie ulega wątpliwości, że złoczyńcy nie oddadzą życia bez walki.

Szkuner „Gloucester“ jest niewielkim statkiem motorowym. Zapas paliwa może mu starczyć jedynie na krótkie podróże portami. Wątpliwe jest, by zdecydował się na ucieczkę na pełne morze.

Jak wynika z rejestru morskiego Lloyd, „Gloucester“ był skradziony w pierwszych dniach marca b.r. Kapi-

tan znajduje się w niewoli i pod terorem bandytom kieruje szkunerem. Stwierdził to kategorycznie Curtis.

Szalony pościg 20 okrętów za mordercami dziecka Lindbergha emocjonuje Ameryka do tego stopnia, że przez ubiegłą noc przed redakcjami dzienników w Nowym Jorku wyczekiwały tłumy. Jak dotychczas na ślad „Gloucesteru“ nie natrafiono.

Przygodny mówca w radio Nieznany sprawca włączył się do kabla pod Raszynem

WARSZAWA, 16.5. — W sobotę o północy słuchacze radia mogli słyszeć w ciągu bardzo krótkiego czasu szereg okrzyków antyrządowych, jakie rozległy się podczas transmisji muzyki tanecznej z warszawskiej kawiarni George. Natychmiast zarządzone dochodzenia, na podstawie których stwierdzono, że nieznani sprawcy zdolali włączyć się — jak to miało miejsce przed niedawnym czasem w Berlinie — do linii i wnieść szereg okrzyków.

Elektromonter radia, kontrolujący transmisję, sadił, iż okrzyki te zostały rzucone w kawiarni George, a i wobec tego wyłączył natychmiast transmisję muzyki tanecznej.

Okrzyki te jednak rozlegały się w dalszym ciągu. Obecni funkcjonariusze radia wyłączyli działanie stacji i tak uniemożliwione zostało dalsze wznoszenie okrzyków.

Natychmiast zaalarmowano władze bezpieczeństwa, a także komisarzy rządu województwa Jaroszewicza, który właśnie bawił na prywatnym przyjęciu. Woj. Jaroszewicz udał się natychmiast do zarządu radia i wraz z kilku urzędnikami przystąpił do śledztwa. Władze bezpieczeństwa zarządziły śledztwo na polach Raszyń, a stwierdziły, że dwóch nieznanych sprawców zorganizowało tę „nadzwyczajną“ transmisję, tego samego rodzaju, jak urządzili w Berlinie przed wyborami hitlerowcy.

Dochodzenie trwa, a wyniki śledztwa trzymane są na razie w tajemnicy.

Na miejscu czemu znaleziono kartkę z przygotowanym przemówieniem antyrządowym, parę skórzanych rękawiczek, oraz cewkę z nawiniętym drutem. Władze policyjne prowadzą energiczne dochodzenie.

Skazanie wyrotowców Z P. P. S. LEWICY.

Warszawa 16.5. W sądzie okręgowym w Warszawie zakończył się wielki kilkudniowy proces przeciwko 20 członkom PPS, lewicy, oskarżonym o działalność wyrotową.

Jest to echo pamiętnego kongresu tej partii, który miał się odbyć w Łodzi 1 i 2 lutego ub. roku. Na kongres ten przybyło wówczas 200 delegatów, którzy zostali aresztowani. Przeciwnikom poszczególnym grupom oskarżonych odbyły się już rozprawy w okręgowych miejscach zamieszkania, obecnie zaś stanęli przed sądem, zamieszkałym w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie. Sąd skazał za działalność wyrotową Czesława Zawistowskiego, Ruchłę Pacanowską i Józefa Kramarza, każdego na 5 lat ciężkiego więzienia z pozbawieniem praw, a Stanisława Błaszczewskiego i Piotra Bienkowskiego po 4 lata ciężkiego więzienia z pozbawieniem praw.

Resztę oskarżonych uwolniono od winy. Skazani zapowiedzieli zgłoszenie apelacji.

Panie domu

PRZECIW CAŁOWANIU RAK.

Związek Pań Domu w Warszawie przyjął przed kilku dniami rezolucję, która zapewne nie zostanie bez oddźwięku w naszym życiu towarzyskim. Wyowiada się ona w tej formie:

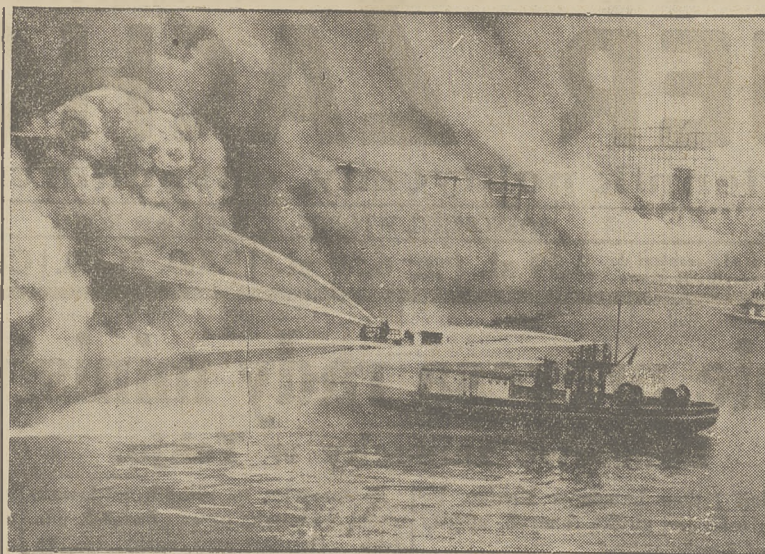
„1. Nie pozwalamy na profanację i parodię pocałunku i zostawmy w swoich zwyczajach pocałunek w ręce jako formę wyrażenia głębszych uczuć rodzinnych bądź szacunku, przyjaźni lub miłości na terenie naszych domów i zebrań towarzyskich.

2. Zrezygnujmy z pocałunku w ręce w życiu zewnętrznym, a więc nie pozwalamy całować się w ręce na ulicy, w tramwajach, sklepach, biurach, urzędach itp., wprowadzając w to miejsce podanie ręki, jako jedynie właściwą i niekolegującą formę przywitania i pożegnania.”

Uzasadnieniem tej uchwały, zaprojektowanej przez p. Iżę Mandukową, były następujące motywy młotkodemocny:

„Pocałunek w ręce, za którym nie stoi treść, a więc głęboki szacunek, uczucie przyjaźni, sympatii lub miłości — jest formą, która się przeżyła i która ciąży niepotrzebnie na naszych zwyczajach. Pocałunek w ręce jest przekazywany nam przez zwyczaj dworskie ubiegłych stuleci. Miał wtedy swą rację bytu i łącznie z porukami, żabotami i wielkimi ukłonami stanowił etykietę, ceremonie dworskie, modę, która minęła i mija, otóż i pocałunek w ręce, jako forma przywitania i pożegnania, w innych krajach już zupełnie został usunięty, albo wcale nie jest znany.

Uprosimy i my nasze zwyczaje.”

WIELKI POŻAR W PORCIE NOWOJORSKIM.

Rycina przedstawia gaszenie pożaru, jaki wybuchł na stojącym w porcie nowojorskim okręcie, przy pomocy specjalnych statków-sikawek.

„Literaci... reformatorami”

OPINIA ŚLAWNEGO PISARZA ANGIELSKIEGO CHESTERTONA.

W piśmie londyńskim „Everyman” ukazał się interesujący wywiad p. Luizy Morgan ze znakomitym pisarzem G. K. Chestertonem. W toku rozmowy z panią Morgan Chesterton dał wyraz swojemu pogłębionemu doświadczeniu oraz na rolę, jaką odgrywać powinni dzisiaj pisarze i literaci w obliczu społeczeństwa.

— Czy nie odczuwa pan przynęcenia na widok tego, co się dzisiaj dzieje?

— Przynęcenie jest określeniem zbyt słabym. Chwyta mnie często pasja, wbiegłbym na ulicę i wysadził wszystko w powietrze. Chciałbym — zaniem sam zginę — zgładzić ze świata kupę rozmaitych typów.

— Gdy przechodzi szal krwiożerczy, jak się pan ustosunkowuje do rzeczywistości?

— Pekam ze śmiechu. W obliczu tego, co przeżywamy, pozostaje już tylko śmiech. Był czas, gdy skuteczna broń okazywała się satyra, ale dzisiaj sytuacja stała się zbyt groteskowa. Dzisiaj tylko bestjalny ryk śmiechu może sprawić ulgę człowiekowi. Co można powiedzieć o świecie, w którym miliony zdychają z głodu pośrodku wyładowanych po brzegi śpiżarni? Niema ani żdźbła logiki w tem, co się dzieje. To tak, jakby ktoś powiedział: ten człowiek jest pijany, dajcie mu jeszcze butelkę wódki.

— Co zdaniem pana winno być obowiązkiem literata w obliczu dzisiejszej rzeczywistości?

— Dopóki istnieć będzie ten straszliwy chaos ideowy, sądzę, iż obowiąz-

kiem literata będzie walka z istniejącym zamętem. Jego to rolą i zadaniem jest określenie zasad i prawideł życia człowieka. Gdyby istniał ład i porządek, gdyby społeczeństwo było w warunkach zdrowia i ładu, mógłbym się zgodzić z tezą, iż artysta może zostać tylko artystą! Ale w warunkach obecnych, wobec konieczności przywrócenia światu równowagi, obowiązkiem literatów jest zająć miejsce w szeregu reformatorów. Jeszcze parę kroków dalej, a chaos i nieład zaleje wszystko, tak, iż nie zostanie miejsca ani czasu na rozrywkę, ani artystę. Nawet humorysta, autor romansów detektywistycznych straci prawo do egzystencji. Najbardziej niebezpiecznym objawem w tem wszystkim jest to, iż w naszych czasach zbyt wiele rzeczy zginęło odrzuć śmiercią naturalną.

— Czy wyznaje pan jeszcze te same zasady i idee co w roku 1910?

— Prawie. Jestem głęboko przekonany, że rozwiązanie polega na utrzymaniu własności prywatnej i rodziny.

— Zdaje mi się, że w ostatniej swej pracy odbiegł pan od paradoksu? — De facto nie rozumiem znaczenia wyrazu paradoks. Etymologicznie oznacza to ideę odbiegającą od dogmatu. Otóż wierzyłem zawsze w pojęcia tak ironiczne i fantastyczne, jak to, że nie należy zabijać swego ojca, a kochać swoje dzieci. Wierzyłem i wierzę dotąd w ten fantazje. Stało się jednak, iż przyszedłem na świat w okresie, w którym ludzie nie byli już pewni, czy nie należy poczynić zastrzeżeń w tych kwestiach. Stąd moja rzekoma skłonność do paradoksów.

Rzeczy ciekawe.

TEŚKNIĄ ZA WÓDKĄ.

Ankieta tygodnika nowojorskiego „Literary Digest”, zapytująca obywateli, czy są zwolennikami zniesienia czy utrzymania prohibicji, została zakończona. Ogółem nadesłano blisko 5 milionów odpowiedzi. Wyniki są następujące: za utrzymaniem prohibicji oświadczyło się 1,465,000 głosów, za zniesieniem prohibicji zupełnie, względnie zniesieniem prohibicji na wino i piwo oświadczyło się 5,343,000 głosów.

WYSTAWA... RĘKAWICZKI.

W Królewcu została otwarta wystawa, przedstawiająca rozwój historyczny rękawiczki. Zbiory należą do kupca królewickiego Carla Ledermana. Na wystawie znajduje się około 300 par rękawiczek, pochodzących od wczesnego średniowiecza po dzień dzisiejszy. Wystawiane są rękawice koronacyjne cesarzy niemieckich, rękawiczki królowej angielskiej Elżbiety, Kanta, Fryderyka Wielkiego, Królowej Luizy Pruskiej i innych osobistości historycznych. Reprezentowane są wszystkie style i kraje.

JEROZOLIMA ZMODERNIZOWANA.

Od czasu okupacji Palestyny przez Anglię i rozwoju ruchu sjonistycznego w tym kraju, Jerozolima, która była dotychczas skromnym, niewielkim miastem, modernizuje się szybko. Władze angielskie przyczyniły się w dużym stopniu do rozplanowania jej, na wzór miast europejskich, wytłukając nowe ulice asfaltowane, zaprowadzając bulwary i t. d., oraz wznosząc wspaniałe budowle publiczne. Z drugiej strony kapitaliści żydowscy wyposażają Jerozolimę w luksusowe hotele dla turystów, banki i t. d. Jednocześnie przedsiębiorcy żydowscy urządząją kawiarnie, oraz dancingi i kina. W ten sposób turyści europejscy nie mogą się już skarżyć na „nudę nocy jerozolimskich”. Powstaje jedynie pytanie, czy podobna modernizacja i dźwięki jazzbandu przyczynią się do podniesienia nastroju pozbitego licznymi pielgrzymami, odwiedającymi święte miasto.

WYCIECZKA GRUBASÓW.

Londyn oczekuje z niecierpliwością niezwykłych gości, którzy rozweselą najprawdopodobniej wesołości. Otóż wzięte swą zapowiedzią 150 najgrubszych mężczyzn na świecie.

Związek obywateli istniejący od dość dawna w Konstantynopolu i liczący obecnie 150 członków. Obecnie postanowili objazd an corpore po świecie. W tym celu przechodzą niektórzy członkowie dodatkową kurację tuczną, aby zdobyć jeszcze kilka kilogramów na wadze i w ten sposób pobić „grubasów” londyńskich.

BRAK PASTORÓW W ANGLJI.

Koła angikańskie silnie poruszone zostały świeżo wydaną statystyką, która wyraźnie wskazuje na rosnący brak pastorów. Obecnie 1139 parafii czeka na swych duchownych.

19 JUŻ 20
MAJA MAJA

ciągnięcie I-iej klasy
Państwowej Loterii Klasowej

Główną wygraną
MILJON ZŁ.

zdobędziesz, kupując los
w największych i najszerszych
kollekturach w Zagł. Dabr.

Józefa HLAWSKIEGO

w Sosnowcu, 3-go Maja 23.
w Będzinie, Małachowskiego 1.
w Dąbrowie Gór., 3-go Maja 4.
w Zawierciu, 3-go Maja 1.
w Grodzisku, Kościuszki 3, 3920
w Czeladzi, Kościelna 3.

Co drugi los wygrywał

Cena losów:
1/4 — zł. 10, 1/2 — zł. 20, 3/4 — zł. 40.

POPIERAJCIE P. C. K.

JÓZEF KNOL - KRECZOŃSKI

ZŁOTA PIĘŚĆ

Od bramy parku skręcił na lewo, uszedł ze stołpków i, przekroczywszy szeroką jezdnię, skręcił w ulicę Listopada. Była to jedna z nowszych dzielnic miasta, pobudowana okazałymi domami o fasadach, wytwornie malarzanych. Słaby ruch uliczny i brak sklepów nadawał jej ów spokojny charakter siedliska ludzi zamożnych, zajmujących rozległe, luksusowe apartamenty.

Jagrym zatrzymał się przed pięciopiętrową kamienicą, oznaczoną numerem 17. W lustrzanej szybie bramy ujrzał ciemne odbicie swej postaci.

— To tutaj! — szepnął, naciskając dłonią klamkę. Drzwi otwarły się cicho na dobrze naoliwionych zawiasach.

Po szerokich, miękkim chodnikach wysłanych schodach wszedł na pierwsze piętro i zatrzymał się przed drzwiemi, na których przybita mosiężna tabliczka zawierała dwa wyrazy:

„Olga Bella”

Podmieniście Jagryma wzmoгло się, gdy odczytywał kilkakrotnie to głośne nazwisko słynnej gwiazdy filmu. Uczuł w sobie jakieś szczególne wzruszenie i jakby zażenowanie, dość niezwykłe w jego zawodzie. Drżała mu też nieznacznie ręka, gdy oparł palec na białym guziczku dzwonka; nagle jednak opanował się, usłyszawszy ostry dźwięk i czując lekkie knoki w przedpokoj.

Pzystojna pokojówka wpuściła go do wnętrza; uśmiech jej znamionował, iż dziewczyna była uprzedzona o wizycie detektywa.

— Pam będzie łaskaw chwileczkę poczekać... o, tutaj! — otworzyła przed nim białe drzwi na prawo.

Jagrym znalazł się w małym, wytwornym saloniku. Perłowej barwy tapety i obicia mebli ożywiały wspaniałe puszyste dywan, zaścielający posadzkę. Ogromne lustro między dwoma oknami dwoiło w sobie wszystkie uroki zacisznego wnętrza.

Dość długo kazano mu czekać.

Usiadł w wygodnym, puzystym foteliku i z dyskretnym zaciekawieniem przyglądał się obrazom, tu i ówdzie rozwieszonym na ścianach. Uwagę jego zwrócił szczególnie wielki, olejny portret w okazałych ramach; przedstawiał on młodego mężczyznę o ciemnych, wyrazistych oczach i wąskich, zacienionych ustach. Ta nieruchoma twarz dziwnie zajęła Jagryma. Aż powstał w pewnej chwili i podszedł bliżej ku portretowi; teraz dopiero zarzążył osobliwy szczegół: w pięknym krakawie mężczyzny tkwiła, drobniawego odmalowania, złota szpilka o niezwykłym egoła kształcie — miniaturowej zaciśniętej pięści... — Szczęśliwy gust! — pomyślał Jagrym i długo wpatrywał się w ten osobliwy szczegół męskiej elegancji — Dziwaczny gust... albo może coś ciekawszego? Hm!

Naraz odwrócił się. Usłyszał za plecami dźwięczny, swobodny głos kobiecy.

— Dzień dobry panu!

Olga Bella, w jakimś bajecznym szlafrocuku, weszła do saloniku. Wyciągnęła ku Jagrymowi małą ręką, którą uścisnął delikatnie, jak kruche cacko.

— Pozwolił mi wyrazić przeświadczenie, — rzekł z całą galanterią, na jaką stać było jego, skromnego urzędnika policji — iż przykry nad wyraz i pożałowania godny wypadek dzisiejszej nocy pozostanie bez poważniejszych następstw.

— Dziękuję panu. Coprawda, trudno mi wciąż jeszcze ochłonąć... a zwłaszcza myśl o tem, że wypadek mój mógłby... przedostać się do prasy — no! ciępieńko poprostu na myśl o tem!

Mogę obawiać się pani uspokoić... Rozumiemy dobrze, oczywiście... W komunikatach dla prasy ani słowa, zapewniam!...

— Ci dziennikarze, mój panie, są w takich wypadkach okropni... nie zniosłabym, gdyby ta przykra sprawa miała stać się żerem ulicznej sensacji!

— Ależ, oczywiście... — bąkał Jagrym — To się rozumie samo przez się!

Z żalem pomyślał nagle, że trzeba jednak przystąpić do rzeczy.

— Daruję pani, jeszcze tylko kilka drobnych pytań... dla naszego użytku, rzecz prosta, i niejako z obowiązku...

— Służę panu!

— Chodziłoby o pewne... szczegóły, które pozwoliłyby nam wyjaśnić ten, bądź co bądź, zagadkowy i niezrozumiały dla nas wypadek ubiegłej nocy... Jesteśmy całkowicie od usług pani i uczynimy wszystko, co tylko będzie w naszej mocy, aby...

D. a. a.

„Wielki Tydzień” PCK. w Sosnowcu.

Organizatorów prześladował... wielki pech.

W roku bieżącym organizacja Wielkiego Tygodnia P.C.K. w Sosnowcu co mocno szwankowała. Albo przyczyna tego tkwi w winie organizatorów, albo też w zobojętnieniu społeczeństwa do tego rodzaju imprez, dość życzliwie witanych w czasach względnie pomyślnej koniunktury gospodarczej, a denerwujących wielu w czasach ogromnego zubożenia. Treścią bowiem każdego „Tygodnia” jest wydobywanie możliwie dużej ilości pieniędzy od społeczeństwa, apelowanie do... ofiarności. Tymczasem „szablon ofiarnościowy” z lat ubiegłych, absolutnie nie może być stosowany w obecnych czasach.

„Wielki Tydzień” P. C. K. w Sosnowcu miał się rozpocząć przedstawieniem w teatrze miejskim w Sosnowcu w dniu 14 b.m., zakupionem przez P.C.K. Tymczasem na przedstawienie przybyło... 4 osoby, ponieważ nikt się nie zajął rozprzedażą biletów, a normalnie bywalcy teatru nie mieli ochoty płacić 50 proc. więcej za bilety, gdy następnego dnia mogli pójść na przedstawienie po normalnych cenach.

W niedzielę 15 b.m. o godz. 9 rano w kościele parafialnym w Sosnowcu odprawiono zostało uroczyste nabożeństwo przez ks. Brodzkiego, który po skończeniu nabożeństwa, wygłosił kazanie, podnosząc domniemstwo zadań Polskiego Czerwonego Krzyża. W nabożeństwie wzięli udział, w niewielkiej liczbie, przedstawiciele władz państwowych, sądowych, samorządowych, szkolnictwa, przez Izby przemysłowo-handlowe, ln. S. Gadomski i organizację społecznych oraz kół młodzieży P.C.K.

NIEMIELKI POCHÓD.

Po nabożeństwie uformował się niewielki pochód ze standardem oddziału P. C. K. na czele. Następnie postępowały siostry P.C.K., niosąc piękny wieńiec z białych kwiatów, na ile których widniał czerwony krzyż z kwiatkami. W pochodzie wzięli udział uczestnicy nabożeństwa, zaś zamykał pochód punkt sanitarno-odczywczy. Przegrzywała orkiestra Zaskadów Huleczyńskiego.

Pochód zatrzymał się przed plyną Nieznanego Żołnierza, na której prezydium zarządu w osobach prezesa P. C. K. dr. Rydera i członków zarządu pp. Dr. Lewandowskiego i dr. Wefle złożyło wieńiec. Po tym złożeniu holda pamięci poległych ks. kan. Raczyński dokonał poświęcenia nowego punktu sanitarno-odczywczego. Dr. Ryder, imieniem zarządu oddz. P. C. K. podziękował obecnym za udział w uroczystości, a następnie podkreślił znaczenie prac Czerwonego Krzyża, nie tylko w czasie wojennym, ale i w czasie pokoju na polu humanitarnej akcji.

Dalszym ciągiem uroczystości było uczczenie śp. ks. szambel. Pleniewicza. Odbyło się to w lokalu P. C. K. na dworcu, gdzie dokonane zostało odsłonięcie portretu Żnarskiego Kapłana-społeczniaka, pięknie wykonanego przez firmę p. Lazara w Sosnowcu. Przed odsłonięciem portretu wspomnienie poimienne wygłosił dr. Ryder.

Po zakończeniu tych uroczystości wszystkie kół młodzieży, biorące w nich udział, oraz część gości, przeszli do szkoły powszechnej im. Czackiego, w której zwiędziano wystawę prac Kół młodzieży. Wystawa zgromadziła komplet b. ciekawych eksponatów, ilustrujących działalność Czerwonego Krzyża, jak ja sobie dzieci wyobrażają, oprócz tego szereg prac, wykonywanych przez dzieci w kołach młodzieży.

UNIEWAŻNIONE ZAWODY.

W dniu 16 b.m. o godz. 11 rano zebrano się 6 drużyn ratowniczych, które po spraw-

Zielone Świątki

OLBRZYMI RUCH KOLEJOWY.

Cudowna pogoda w czasie dwóch dni Zielonych Świąt spowodowała wyludnienie miast Zagłębiowskich. Kogo było stać na to, ten wyruszał pociągami w Beskidy, (Wielką, Ustron, Bystrą) do letniskowych miejscowości w Olkuskim (Ojców, Sławków). To też pociągi w niedzielę rano były przepelnione, a jeszcze bardziej przepelnione wracały w poniedziałek wieczorem. Wycieczkowicze wracali weseli, opaleni, pełni radości z mile spędzonych dni, niezamierzonych żądzą chmurną (w dosłownym znaczeniu) na łonie natury.

Kto nie mógł wyjechać, ten szukał zieleni na polach Zagłębiowskich, w najgorszym wypadku w nielicznych ogródkach.

Na boiskach sportowych jednak publiczności było niewiele.

W Czeladzi, pogoda spowodowała również, że kilka tysięcy obywateli znalazło się na „Łopkach”, gdzie tradycyjnym już zwyczajem koncertowała orkiestra strażacka. Barwny tłum cieszył się, zapominając choć na chwilę o cisnącej biedzie i nędzy.

Jednym słowem Zielone święta nikomu zawodu nie sprawiły. W tych posępnych i ciężkich czasach przynajmniej słońce jasno świeciło.

dzeniu maszek gozowych, stanęły do zawodów marszowych w maskach.

8-o kilometrowa trasa przechodziła ulicami 5-go Maja, Piłsudskiego, Aleja, Rudną, Staropogońska, Browarną, Staszycą, Narutowicza, i Maja, Małachowskiego, Dworzec.

Pierwsza wyszła drużyna P.C.K. a następnie kolejno Harcerska Nr. 35 Klimontów, Związek powstańców Nr. 2 Czeladź, Związek powstańców Nr. 1, P.C.K. Nr. 1 Czeladź, P. C. K. Nr. 6 Sosnowiec.

Ponieważ wyniki zawodów wywołały duże

rozbieżność pomiędzy uczestnikami, skład sądu postanowił unieważnić zawody i zorganizować je ponownie w porozumieniu z L.O.P.P. w czasie Tygodnia Ligi.

Pokaz gazowy, który miał się odbyć w dniu 16 b.m. o godz. 5-północy halach Towarzystwa sosnowieckiego w Sosnowcu z przyczyn od zarządu oddziału niezależnych musiał być odwołany.

Jak widać z tego sprawozdania organizatorów „Wielkiego Tygodnia” P.C.K. prześladował... wielki pech.

Niema widoków zatrudnienia bezrobotnych.

Całe rzesze bezrobotnych ludzka się nadzieją, iż z nastaniem sezonu letniego znajdą pracę przy robotach publicznych lub budowlanych. Tak istotnie bywało dawniej, obecnie jednak skutkiem kryzysu gospodarczego i coraz większego braku środków finansowych, zarówno roboty publiczne, jak i budowlane prowadzone są w tak znikomych rozmiarach, iż o zatrudnieniu przy nich większej ilości bezrobotnych niema co mówić. Dawniej np. w Dąbrowie, kiedy ilość bezrobotnych wynosiła około 1200 osób, przy robotach publicznych znajdowało pracę 400 — 500 bezrobotnych, a ponieważ

i ruch budowlany był ożywiony, nie dziwnego, iż w okresie letnim napięcie bezrobocia wydanie mało.

Obecnie stosunki uległy całkowitej zmianie, gdy bowiem liczba bezrobotnych w temże mieście dochodzi do 3 tysięcy osób, przy robotach publicznych można zatrudnić zaledwie około 100 osób i to w dodatku tylko na 3 lub 4 dni w tygodniu.

Podobna sytuacja istnieje we wszystkich miejscowościach Zagłębia, a ponieważ niema się co łudzić, że stosunki ulegną poprawie, najlepiej szukać pracy na innych terenach, a przede wszystkim na wsi.

KRONIKA ZAGŁĘBIA.

KALENDARZYK.

17 - **Dziś** Zesł. D. Św.
Jutro Świąt. Jana
Wschód słońca 3 m. 39.
Zachód „ 19 m. 26.
Wtorek

Kinoteatry w Zagłębiu

dzisiaj wyświetlają:

SOSNOWIEC

ZAGŁĘBIE: Aniolowie piekła.

PALACE: Afera pułkownika Redla.

BĘDZIN

NOWOŚCI: Na Zachodzie nie było tak źle.

DĄBROWA

ARS: Noc szalu.

WANDA: Dwadzieścia cztery godziny.

Parada miłości.

ZAWIERCIE

STELLA: Puszcza.

ARLEKIN: Tragedja kochanków.

× **NA LETNISKU KAŻDY** utrzymuje kontakt z Zagłębiem, prenumerując „Kurjer Zachodni”.

× **OSOBISTE.** Jak się dowiadujemy sejdzia Sądu okręgowego w Sosnowcu p. Jan Kański z dniem dzisiejszym przechodzi do adwokatury. Na terenie Sosnowca p. sejdzia Kański przebywał od r. 1921 zajmując kolejno stanowiska: sejdziego śledczego, podprokuratora i sejdziego Sądu okręgowego, początkowo w wydziale karnym, a ostatnio cywilnym.

× **ZEBRANIE WYCHOWANKÓW SZKOŁY PODCHOR. REZ. ART. WE WŁODZIMIERZU.** Dnia 22 b.m. o godz. 11-ej przed poł. w kasynie ofic. 23 p.a. w Będzinie, pod protektoratem p. pułk. Rarogiewicza odbył się walne zebranie wychowanków szkoły podchorążych rezerwy artylerji we Włodzimierzcu. z następującym porządkiem obrad: Zgajenie przez p. pułk. Rarogiewicza, wybór prezydium zebrania, sprawozdanie członka komitetu organizacyjnego, sprawozdanie delegata ze zjazdu we Włodzimierzcu, ustalenie wysokości składek członkowskich, wybór zarządu, komisji rewizyj. sądu koleżeńkiego, wolne wnioski.

× **POŻAR.** Wczoraj nad ranem wybuchł z niestallonych narazie przyczyn pożar w posesji Stanisława Musiałika w Sosnowcu (Dobra 5). Ogień strawił stodołę, gdzie znajdowały się siewkarnia i młokarnia, oraz dach nad stajnią. Przybyły na miejsce straże po półgodzinnej akcji pożar zlokalizowały, nie dopuszczając do rozszerzenia się ognia na budynek mieszkalny. Straty narazie nieustalone.

PROGRAM RAD JOWY KATOWICE.

WTOREK 17 MAJA 1932 R.

11.58 Sygnał czasu, hejnał z Wieży Mariackiej. — 12.10 Koncert z płyt gramofonowych. — 15.20 Komunikat meteorologiczny. — 16.05 Komunikat gospodarczy. — 15.15 Chwilka lotnicza. — 15.25 „Kobieta samotna” — wygl. p. Marja Ankiewiczowa. — 15.45 Koncert z płyt gramofonowych. — 16.20 „Za Górami Skalistymi” — wygl. dr. M. Nalecz-Dobrowolski. — 16.40 Koncert z płyt gramofonowych. — 17.10 „Pamięci Cuviera” — wygl. prof. Henryk Hoyer. — 17.35 Koncert symfoniczny. — 18.30 Rozmaitości. — 19.05 Odcinek powieściowy. — 19.20 Olga Regorowiczowa: Zofji Rossak-Szczuckiej: „Nieznany kraj”. — 19.40 Komunikaty Związku młodziarzy polskiej. — 20.00 Feljton p.t.: „Epoka szofera” — wygl. p. W. Rogowicz. — 20.15 Koncert popularny z udziałem Edwarda Bendera (bas). — 21.55 Skizynka pocztowa techniczna. — 22.10 Utwory fortepianowe w wyk. Nadziei Padlewskiej. — 22.45 Komunikat meteorologiczny. — 22.55 Transmisja muzyki tanecznej.

× **HALLERCZYCY NA ĆWICZENIACH** Czeladzka placówka Hallerczyków wzięła udział w ćwiczeniach chorągwy, jakie odbyły się w ciągu minionych świąt pod Siewierzem. Oddział z 20 ludzi, poraż piewszymi wystąpił w granatowych mundurach i czapkach, przedstawiając się okazale.

× **JO JAKOŚĆ WYROBÓW MONOPOLOWYCH.** Coraz więcej otrzymujemy z różnych stron skarg na jakość wyrobów monopolowych, mianowicie tytoniu i zapalek. W tytoniu znajdują się duże ilości różnych badyli i korzeni, absolutnie nie nadających się do użycia, a od zapalek odpadają przy zapalaniu drobne cząstki, panzące ręce, lub nieczyste ubranie. Nasze wyroby monopolowe są drogie i publiczność ma prawo żądać, aby otrzymywała dobrej jakości artykuły, a nie badyli lub niebezpieczne zapalki, które w pewnych warunkach mogą spowodować pożar, lub niebezpieczne porażenie.

× **DZIECI ZAALARMOWAŁY STRAŻ SYMULUJĄC POŻAR.** W ubiegłą sobotę wieczorem Czeladź poruszona została nagłe przeraźliwym rykiem syreny strażackiej. Sygnalizowano pożar domu przy ul. Polnej, od strony której rzeczywiście widać było łunę pożaru. Kiedy antosikawka i rekwizyty strażackie przybyły na miejsce znaleziono już tylko dopalające się ogniśko. Okazało się, że grupa dzieci ułożyła duży stos suchych choinek, który zapalony do zbudzenia naśladował duży pożar.

× **KRADZIEŻ 5 TYS. ŻŁ.** Janikiel Gruska, inkaśent budowlany, zamieszkały w Dąbrowie, przy ulicy Legionów 10 zawiadomił policję, że skradziono mu z mieszkania 5 tys. zł. gotówką. Policja prowadzi dochodzenie.

Aspirin
TABLETKI
przy objawach przeziębienia
reumatycznych bólach
Do nabycia w aptekach

3596

PREMJERA W TEATRZE.

Mecenas Bolbec i jego mąż

KOMEDJA W 3 AKTACH
J. BERRA i L. VERNEUILA.

Satyra przeciwko kobiecie, pracującej zawodowo, tkwi już w samym tytule tej doskonałej komedji francuskiej, bo mecenas Bolbec jest kobietą, ale w terminologii brak jest sfeminizowanej formy językowej, któraby bez nieprzyjemnego zgrzytu lingwistycznego określała razem z zawodem pięć panu mecenasa. Mecenasowa jest żoną mecenasu, a mecenaska brzmi dziwnie i dziwacznie. Ta sama historia jest z dyrektorem i sukną, z dyrektorem, prezydentem i wielu innymi stanowiskami, które nie dostosowały się w swym brzmieniu do równouprawnienia kobiet we wszystkich dziedzinach życia. Język nasz w tym względzie jest zacofany, idąc niejako w parze z mężem pani mecenas, walczącym przez dwa akta z ambicją zawodową swej żony w imię dobra i ciepła domowego ogniska, które stale oziębiane jest przez procesy, apelacje i kasacje dzielnego i zapracowanego mecenasu w suknu.

W końcu drugiego aktu pan Bolbec odnosi zwycięstwo i żona jego znów staje się prawdziwą kobietą, pełną uroku i kobiecości, z wszystkimi jej wadami i zaletami. Zaletą powróconego do kobiecości mecenasa Bolbec jest to, że rozciąca dokola czar swej urody, wadą zaś, że miłość męża poczyna jej nie wystarczać. Bolbec — mąż spostrzegł się jednak dość wcześnie i z dwójga złego wybrał powrót żony do adwokatury, co, jak się okazało, było najskuteczniejszym pancerzem na wszelkie pokusy zdrady małżeńskiej.

W komedji skrzy się lekki dowcip w każdej scenie. Widownia bawi się znakomicie i darząc artystów oklaskami w środku aktu. Nie dziwnego, bo p. Zberzowska w roli mecenasa Bolbec miała możność poraż pierwszy zaprezentowania swego niepośledniego talentu w całej jego finezyjnej postaci, a p. Szafranski, symulując męża mecenasu, wykazał raz jeszcze wielostronność swych bogactw uzdolnień. Obok tej pary podobał się p. Palański, jako jeden z klientów mecenasu. Z wdziękiem zagrała swą rolę rozwodzącą się klientki p. Sobokowska. Niedosłonego kochanka mecenasu grał p. Horowicz z niemałym poczuciem komizmu.

(C.)

Przypominamy, że „Mecenas Bolbec i jego mąż” dany będzie od dziś za tydzień we wtorek 24 b.m. Dochód z tego przedstawienia przeznaczony jest na kolonje letnie gmin. im. El Plater, B. Prusa i szkoły im. Królowej Jadwigi.

Po sprzeczce...

DWA ZAMACHY SAMOBÓJCZE.

Dwie mieszkanki Strzemieszyc, mężatki: Władysława Małecka i Cecylja Chojnacka, posprzeczały się z mężami postanowiły wspólnie popełnić samobójstwo. Zapaltrzywszy się prętko w esencję octową udaly się na kolonje Niemce i tam, w pobliżu szpitala, opróżniły zawartość przyniesionych ze sobą buteleczek. Dematki przewieziono na kurację do szpitala. Stan ich zdrowia nie budzi poważniejszych obaw.

PROSIMY NASZYCH ZAMIEJSCOWYCH
P. T. PRENUMERATORÓW
O REGULARNE WPLACENIE

prenumeraty za MAJ b. r.

na nasze konto w P.K.O. Nr. 61.553

Wydawnictwo

„Kurjera Zachodniego.

WYDAWCA I REDAKTOR NACZ. TADEUSZ OPIOŁA. — Druk „KURJERA ZACHODNIEGO” W. SOSNOWCU, PIŁSUDSKIEGO 4. — REDAKTOR ODP. HENRYK STRYIEWSKI